

LBRIS

We know
books

Vladimir Atanasiu

**UMBRE DIN
ZORII VIETII**

LETRAS
Promovăm autorii români

CUPRINS

ADIO.....	9
DESPĂRȚIRE	10
ROMANȚA MĂRII.....	11
TREISPREZECE ~ minulesciană ~	13
CAII	15
SURÂSUL TRANDAFIRILOR	16
CLOPOTELE.....	17
PRIMA DRAGOSTE.....	19
LIED	21
BOBOC DE LOTUS	22
LA MULȚI ANI!	23
TÂRZIU	24
GLORIA	25
RAȚIONAMENT	26
MADREPORT	27
DIAMANT.....	28
ÎN FARMACIE	29
IMPRESII	30

DAR	31
FEMEII	32
SFÂRȘIT	33
ROATA VIETȚII	35
RECOLTELE	37
LUMINĂ ȘI ÎNTUNERIC	38
NEBUNIE	40
IUTE	41
MÂNTUIRE	42
FASCINAȚIE	43
LA REVEDERE	44
ROMANȚĂ	45
PĂPUȘA	46
FLOAREA-SOARELUI.....	47
POVESTE	49
DRUM.....	51
CASA TA ~Farmec~	52
RUGĂ	53
CLEPSIDRA.....	54
ACORDURI DEZACORDATE	56

BACOVIANA	57
ROCHIA VIOLET	59
SOMNUL RAȚIUNII	60
PORTRET	61
JOC	62
MINUNE.....	63
CONFUZIE.....	64
ETERNITATE.....	65
PASTEL	66
MODA	67
APĂ DE PLOAIE.....	68
ELEGIE.....	69
PRESIUNE	70
ANUNȚ.....	71
PĂSĂRILE	72
SFORILE	74
DESTIN	75

ADIO

Tu știi ce-i despărțirea?
Un mare început,
Un drum mai departe,
Un nou necunoscut.

DESPĂRȚIRE

Ascund
Văpaia răsăritului,
Scânteile mării,
Sticla topită a undei clare,
Seninul zilelor liniștite,
Roșul amurgului,
Bezna nopților,
Cornul lunii
Și cercul ei de aur.
Le voi păstra în mine.
Voi fi pe rând
Mare,
Soare,
Zi
Și noapte.

ROMANȚA MĂRII

Valurile se sparg,
Iahiturile se zbat,
Tu cânti din chitară un cântec trist,
Meduzele mor,
Valurile se sparg.

Când voi cânta cântecul morții,
Tu vei râde în hohote
De călușeii ce se zbat pe țarm,
De pescărușii ce înfruntă vântul.

Totul va fi în tonul tău,
Va urla în hula ta nebună,
Vei râde și vei fi fericită
Tu, iubita tuturor marinarilor morți.

Cine va cânta versul tău?
Cei ce vor muri pentru tine,
Cei ce vor avea norocul să trăiască,
Toți
Cei ce vor asculta hula.

Și ca o supremă ofrandă închinată
Cântecelor tale aducătoare de moarte,
Vikingii bărboși
Se vor arunca în mare,
În tine,
În hăul tău albastru,
În abis.

TREISPREZECE

~ minulesciană ~

Treîșpe galere,
Treîșpe caiace albe,
Treîșpe vapoare
Și treîșpe goelete
Stau ancorate solitare
În treîșpe porturi
De pe treîșpe mări.
Sunt treisprezece ori patru,
Cincizeci și două de ambarcațiuni
bizare
Ce-au înfruntat
Urgii pe mare
Și bătălii cu marinarii.
Ce au murit pe rând
Pentru o casetă
Din lemn de nuc
Ce stă pe fundul
Fiecărei cale.
Marinarii-s morți.
Sărmanii... s-au măcelărit
Crezând că în casetele
Din lemn de nuc

Sunt treişpe agate,
Treişpe chihlimbare,
Treişpe rubine,
Şi treişpe diamante,
Din treişpe ţări orientale.
Dar marinarii au murit.
Şi-acum, casetele
Stau goale
Şi răsturnate pe o parte,
Cum au fost de altfel totdeauna,
În treişpe porturi
De pe treişpe mări.
Sunt treisprezece ori patru,
Cincizeci şi două de ambarcaţiuni
bizare:
Treişpe galere,
Treişpe caiace albe,
Treişpe vapoare
Şi treişpe goelete.

CAII

Caii se împuşcă,
Nu-i aşa?
Oamenii,
Când ostenesec să meargă
Să-şi ducă
Crucea-n spate,
Se opresc.
Stau în picioare,
Cu pleoapele lăsate.
Devin cai.